

Wielospecjalistyczna Ocena Poziomu Funkcjonowania Ucznia

ARKUSZ EWALUACJI WOPFU ucznia szkół Ponadpodstawowych

Instrukcja:

Arkusz wypełniają wszyscy nauczyciele pracujący z uczniem. Obserwacja przebiega dwuetapowo, w pierwszym oceniany jest poziom funkcjonowania ucznia, w drugim ocenie podlegają podjęte rozwiązania i dostosowania.

Przebieg ewaluacji.

1. Na bazie ustalonych wyników WOPFU wprowadzamy w kolejnych pozycjach części I (ewaluacja poziomu funkcjonowania ucznia) diagnozowane uprzednio trudności i potrzeby edukacyjne i rozwojowe ucznia.
2. Bazując na wynikach WOPFU oraz ustaleniach zawartych w IPET dotyczących dostosowań i wdrożonego wsparcia w kolejnych pozycjach część II (ewaluacja realizowanego wsparcia) wpisujemy kluczowe działania/dostosowania.
3. Nauczyciele dokonują oceny:
 - a. aktualnego poziomu funkcjonowania ucznia poprzez wpisanie przy każdym pytaniu aktualnego nasilenia trudności/wskaźnika funkcjonowania. Oceny dokonujemy analogicznie do oceny w arkuszu obserwacji poprzez wpisanie w odpowiednim wierszu pytania znaku „+” (wzrost nasilenia), „/” (brak zmian), „-” (spadek nasilenia). Analogicznie do arkusza obserwacji można uzupełniać ocenę o wskazanie tendencji rozwojowej poprzez wpisanie przy ocenie strzałki: poprawa funkcjonowania w obserwowanym zakresie: strzałka w górę (↑); pogorszenie funkcjonowania w obserwowanym obszarze: strzałka w dół (↓)
 - b. Efektywności podejmowanych działań terapeutycznych i wspierających. Oceny dokonujemy analogicznie poprzez wpisanie w odpowiednim wierszu pytania znaku „+” (rozwiązanie efektywne), „/” (rozwiązanie nie przynosi obserwowalnych efektów), „-” (mimo rozwiązania obserwuje się pogorszenie funkcjonowania dziecka).
4. Po zebraniu wszystkich ocen wykreślamy linię łącząca oceny dokonane przez wszystkich nauczycieli. Obserwujemy zarówno oceny spójne jak i rozbieżności w ocenach. Duże rozbieżności w ocenach konsultujemy w zespole poszukując przyczyn. (Należy zwrócić uwagę czy wszyscy oceniając w ten sam sposób interpretują obserwowaną trudność, jeśli obserwacje są spójne – najcenniejsze jest poszukiwanie przyczyn z uwagi na które u danego nauczyciela poziom nasilenia cechy jest najniższy).
5. W trakcie posiedzenia zespołu specjalistów – dokonujemy ewaluacji podejmowanych działań i rozwiązań wspierających rozwój. Działania obserwowane jako nieskuteczne, przynoszące pogorszenie funkcjonowania dziecka wycofujemy, zastępujemy innym działaniem. Może okazać się wdrożenie dalszej procedury

diagnostycznej w celu uchwycenia właściwej przyczyny trudności i w efekcie zaplanowanie skutecznej strategii wsparcia.

Dla pogłębienia ewaluacji i uzyskania dodatkowych informacji nt. funkcjonowania dziecka w czasie pozaszkolnym można udostępnić arkusz także rodzicom ucznia.

Przykład uzupełniania arkusza ewaluacji

CZĘŚĆ I – Poziom funkcjonowania ucznia		Przedmiot					
Obserwowane trudności, problemy, specyfika funkcjonowania dziecka	Stopień nasilenia	Biologia	Chemia	Geografia	J.Polski	Matematyka	Plastyka
		Trudności w myśleniu abstrakcyjnym (uogólnianiu, abstrahowaniu, porównywaniu, wnioskowaniu) Przykład: Uczeń ma duże trudności w konstruowaniu definicji zjawisk niepodlegających bezpośredniej obserwacji, np. stany psychiczne, niektóre zjawiska fizyczne, chemiczne itp. UWAGA: wskazane przykłady trudności (przykłady funkcjonalne) w tym wypadku muszą już odnosić się do konkretnych trudności danego dziecka, nie przykłady z arkusza obserwacji	-	-	-		-↑
	/	/↑	/	/↑			/
	+						

Zestawienie rozwiązań wspierających diagnozowanych jako nieskuteczne

L.p.	Rozwiązanie	Potencjalna nieskuteczności	przyczyna	Propozycja modyfikacji
1				
2				
3				
4				
5				
6				
7				
8				
9				
10.				